

Magnety bienále Saint Etienne

■ Na konci roku 2006 proběhl ve francouzském Saint Etienne 5. ročník bienále designu, pořádaného z iniciativy města Saint Etienne a místní Školy krásných umění.

Jedním z magnetů bienále, organizovaného nově vzniklou organizací Cité du Design, byla expozice Cohabitation (soužití), umístěná na 5000 m² plochy původní tovární haly, o jejíž rekonstrukci se postarali architekti Finn Geipel a Giulia Andi. Ředitelka bienále designérka Elsa Frances svěřila scénografii expozice své bývalé kolegyni z firmy Tim Thom, dnes již významné designérce Matali Crasset, osobnosti (vloni získala titul „Tvůrce roku 2006“), která plně vyjadřuje poslání Cité de Design. Její pohled na svět je komplexní, permanentně sleduje změny lidského chování a výsledky výzkumu schopné prostřednictvím nových technologií na tyto změny reagovat. Podle tradic bienále si Matali vybrala spolupracovníky z celého světa. Vedle sebe zde byly k vidění produkty ze Senegalu a Litvy nebo z Francie a Holandska.

Výstava byla prostorově řešena jako soustava tří různých barevných okruhů, vyjadřujících tři témata: soužití v rámci našeho domova, městské čtvrti a světa.

■ Expozice VIA - Taburet Du fil & une aiguille. Koberec lze jednoduchým pohybem přeměnit v taburet díky vyztužené textilií. Autor: Grégory Lacoua.

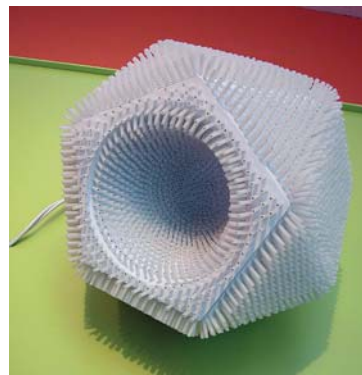

■ Značka Ligne Roset/Cinna obohatila sekci „Free style“ prostorem určeným francouzským designérům Éricu Jourdanovi a Francoisi Bauchetovi. Na snímku soubor Schaman Érica Jourdana.

Opravdu pestrá směsice realizací uspořádaná komisařkou Claire Fayolle se nacházela v druhé části areálu pod názvem „Zítřka, to je dnes“. Četné prototypy podniků, vzešlé z výzkumu a inovace, vyjadřovaly jejich představu života v blízké budoucnosti.

Na tuto expozici navazovala sekce „Free style“, kam byli pozváni nezávislí vystavovatelé, veřejné nebo privátní instituce, skupiny designérů, národní a mezinárodní agentury.

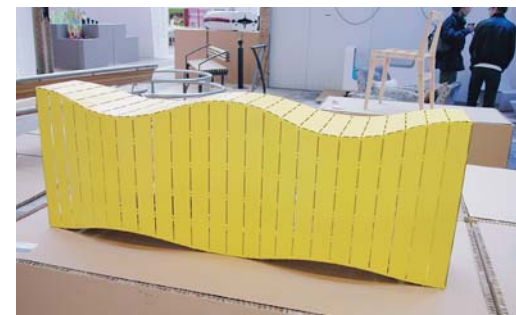
Pět zón okruhu „Hors piste“ (mimo dráhu) si vzalo na mušku především materiál a tvar ve vztahu ke každodennímu

■ Expozice Cohabitations - Elementy, autor Mathieu Lehanneur. Element K hlídá naši tělesnou teplotu, stav kyslíku v ovzduší, odstraňuje nepříjemný hluk z okolí. Monitoruje také množství světla. Je-li nedostatečné, vysílá v průběhu několika sekund až několika minut světlo silné intenzity. „K“ se spustí, když si před něj sedneme jako před křišťálovou kouli. Tuto činnost umožňuje aluminium, optická vlákna, fotoelektrické buňky, bílé LED s vysokou svítivostí a prezenční detektor.

mu designu. Expozice byly sdruženy podle těchto témat: „savoir faire“ (know-how) - často projekty, které oslavují jeden materiál, „savoir etre“ (umět existovat) - být doma a nekonečně modulovat svůj prostor podle svých potřeb, „savoir vivre“ (umět žít) - žít uvnitř/venku, na poušti, v horách, v lese. Poslední zónou bylo téma „humor každodenního života“ - inteligentní textilie, potisk, látkové doplňky.

Partnerem bienále byla francouzská instituce VIA (Valeurisation de l'innovation dans l'ameublement - zhodnocení inovací v nábytkářství), která představila 30 projektů, jež považuje za hlavní reprezentanty inovace. Byly financovány prostřednictvím operace „Aide a Creation“ (Podpora tvorby) v průběhu posledních 10 let a ilustrovaly tři základní kritéria VIA: inovace funkční (adaptace, zlepšení nebo

■ Na okruhu „Hors piste“ (mimo dráhu) jsme v rámci tématu „savoir vivre“ (umět žít) mohli obdivovat jednoduchou lavičku Mutabor od litevského designéra Kalinaskase Naurise, vyrobenou pomocí laseru.

vytvoření typologie), inovace technologie (transfer technologií nebo nové materiály) a inovace tvarů (ta vyplývá ze dvou předchozích kritérií). Každý představený projekt vyjadřoval jeden z těchto tří aspektů.

Bienále v Saint Etienne opět bylo bezednou studnicí nápadů. K těm neotřelým patřila i výstava Gooood Foot, jež se v choreografii Céline Savoye zamýšlela nad vztahem potravin a designu. Představila i nové produkty, netradiční typy nádobí a testovala, do jaké míry jsme závislí při konzumaci potravin na jejich vizuálním působení.

Ing. arch. Ludvika Kanická

Foto: autorka